11/2/90

వర్షం మెల్లగా కురుస్తోంది. కిటికిలో నుండి కనిపిస్తున్న వూదా రంగు మబ్బుల్ని అప్పుడప్పుడూ చూస్తూ చీరలని ఇస్త్రీ చేస్తోంది అవనిజ. చూస్తుండగానే మబ్బులన్నీ నల్లగా మారాయి. వర్షం జోరు హెచ్చింది.

అమ్మా!

గుమ్మం వైపు తలతిప్పింది.

నౌకరు మంగమ్మ.

ఏమిటన్నట్టు కళ్ళతోనే అడిగింది.

"హుండి వెళుతుంటే కారు చెడిందంటమ్మా. బాగా చీకటి పడింది. పైగా వర్షం. ఈ రాత్రికి గెస్ట్ హౌస్‌లో తల దాచుకుంటారంటమ్మ" అంది మంగమ్మ.

తలతోనే 'ఊ' అందామె.

మంగమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

అవనిజ ఇస్త్రీ చేసిన చీరలని బీరువాలో పెట్టిందితలుపు వేస్తూ హేంగర్‌కి వేళ్ళాడుతున్న ఇటికరంగు చీరని కన్నార్పకుండా అరక్షణం చూసింది. మెల్లగా వేళ్ళతో చీరంచుని తాకింది. వెన్నెల అలని స్పృశించిన మృదువైన అనుభూతి. చీరని వదిలి తలుపు వేసింది. గదిలో పెద్ద బల్బు స్విచ్ ఆఫ్ చేసి బాల్కనిలోకి వచ్చింది.

అవనిమీద హరివిల్లు!

అది గోదారి ఒడ్డున విశాలమైన స్థలంలో నిర్మించిన పాఠశాల. ఏపుగా పెరిగిన కొబ్బరి చెట్లు చాలాకాలంగా ఆ పాఠశాల అక్కడుందని చెపుతున్నాయి. వేసవిలో అదే పనిగా పూసిన మల్లెపొద చినుకుల ముచ్చట్లు వింటున్నాయి. పగలంతా పొలాలలో పనిచేసే కూలీలతో కళకళలాడే ఆ ప్రదేశమంతా సంధ్యవేళ తర్వాత నిశ్శబ్దాన్ని సంతరించుకుంటుంది. హాస్టల్ భవనంలో విద్యుద్దీపాల వెలుగు లేతగా కన్పిస్తుంది. చలికి పిల్లలూ మంచంపై వాలినట్టున్నారు. అందుకే మరీ నిశ్శబ్దంగా వుంది.

అవనిజ గెస్ట్ హౌస్ వైపు చూసింది.

విద్యుద్దీపాల మసక వెల్తురులో అస్పష్టమైన రూపం.

కాస్త పరిశీలనగా చూసింది.

అదే పొడవు. అదే నడక.

చాలా ప్రియంగా, ఎంతో ఆప్యాయంగా తోచే ఆ రూపం ఎవరిది?

ఆ స్మృతి ఎవరిది?

అసలు వర్షం రాత్రి ఎవరైనా ఇలా బాటసారులు గెస్ట్‌హౌస్‌లో తలదాచుకోడానికి వస్తే ఆమె మస్తిష్కంలో స్మృతి తరంగిణి సుతారంగా మోగుతుంది.

అవనిజ ఎమ్.ఏ. లో చేరిన కొద్ది రోజులకే విశాఖ సముద్ర సౌందర్యానికి ఓ శీతాకాలం సాయంత్రం శీతాకాలం నక్షత్రాలని లెక్క పెడుతూ బీచ్ రోడ్డులో నడిచి వస్తుంటే "ఏయ్ అవని" అని వినిపిస్తే వెనక్కి

కుప్పిలి పద్మ

చూసింది.

గీతిక — అవని క్లాస్‌మేట్.

"ఇది నా ఫ్రెండ్ అవని. నా కజిన్ శశికాంత్. నువ్వుంటున్న పోర్షన్‌లోనే గది ఖాళీగా వుందని చెప్పావుకదా. అది శశికి ఇప్పించు. నీలాగే సముద్రాన్ని చూస్తూ తిండి, నీళ్ళు అడగడు" అంది గీతిక.

"అలాగే. ఇప్పుడు వస్తారా" అడిగింది అవనిజ.

"ఆ" అంది గీతిక.

శశికాంత్ బెంగుళూరులో బి.ఇ. పూర్తి చేశాడు. విశాఖ సముద్రంతో కొన్నాళ్ళు కబుర్లు చెప్పాలని ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో జాయిన్ అయ్యాడు.

"మీ హాస్టల్ రూమ్ నుండి చూసినా సముద్రం కన్పిస్తుంది. హాస్టల్లో వుండకుండా ఈ గదిలో ఎందుకుండాలనుకున్నారు" అడిగిందోరోజు అవనిజ.

"నిశ్శబ్దంలో సాగరనాదం విందామని" అన్నాడతను.

శశికాంత్ పొడవుగా — తెల్లగా — దృఢంగా వుంటాడు. వదులుగా వేలాడే బట్టలు వేసుకునే వాడు.

"టక్ చేస్తే చాలా అం..." తన ఆలోచనని మధ్యలోనే ఆపి చిన్నగా నవ్వుకుంది అవనిజ.

అతడెలా వుంటే నాకేంటి?

ఏంకాదా?

ఎందుక్కాదూ... అందమైన సముద్రాన్ని చూడటం లేదూ? ఎందుకు చూస్తున్నాను? లోతు తెలియకా? తెలుసు కోవాలనా?

ఎందుకనో ఆమెని తరచు అతని ఆలోచనలు పల్కరించేవి. అతడో స్నేహితుడిలా — జ్ఞానిలా — ఆరాధకుడిగా — మునిలా కన్పించేవాడు.

అప్పుడప్పుడు గీతక వచ్చేది.

అవనిజ ముగ్గురికి వంట చేసేది.

"మీరు వంట బాగా చేస్తారు" అన్నాడతను.

"తెలుగు సాహిత్యంలో వంటలు గురించి చెప్పారా ఏంటి?" అంది గీతిక.

"తెలుగు సాహిత్యం ఏంటి" కుతూహలంగా అడిగింది అవనిజ.

"శశికి సాహిత్యమంటే ప్రాణం. ఇంజనీరింగ్ కాలేజ్ పై ఆసక్తితో [illegible] ఈ సంవత్సరం కాలంలో [illegible] సాహిత్యమంతా చదివేసి విశాఖగాలి గుండెల నిండా [illegible] వ్యాపార ప్రపంచంలో నెంబర్ వన్ అయిపోతాడు" పెరుగు వడ్డించుకుంటూ అంది గీతిక.

"సాహిత్యం — వ్యాపారం — ఇంజనీరింగ్ — సముద్రం అంటావేంటి. ఇంతకి మీ శశికి ఏవంటే ఆసక్తి. ఏదంటే ప్రేమ" అయోమయంగా అడిగింది అవనిజ.

"తన మాటలు పట్టించుకోకండి. నాక్కాస్త గోంగూర పచ్చడి మానె, వక్కపొడి [illegible] వేయండి'' అన్నాడు శశి.

భోజనాలు పూర్తి చేసి ముగ్గురం టీ.వి. చూస్తూ కూర్చున్నాం.

"సినిమాకి వెళదాం" అంది గీతిక.

సినిమా చూసి బీచ్‌లో కాసేపు కూర్చుని గీతికని హాస్టల్ దగ్గర వదిలి అవనిజ, శశికాంత్ ఇంటికి బయలుదేరారు.

"బీచ్ రోడ్డుపై నడుద్దామా" అడిగింది అవనిజ.

"ఆ"

"మీకు సాహిత్యమంటే ఇష్టమా" అడిగిందామె.

"ఆ"

"సముద్రమంటే"

"అవనంత ఇష్టం"

దిగ్గున అతని వైపు చూసింది.

"మీరు కంగారుపడకండి. మీ గదిలో నా ఫోటో, ఆ క్రింద మీరు రాసుకున్న కవిత నే చూశాను. తొలిసారి అలా చూసినప్పుడు అజ్ఞాత లోయల నుండి ఓంకారం పల్కరించిన అనుభూతి. నాకు సాహిత్యం, సంగీతం, సముద్రం అంటే ఇష్టం. కానీ నా కోరికలు, ఆశలు వేరు" అన్నాడతను.

ఇంటి గేటు తీస్తూ "ఏంటీ" అడిగిందామె.

"నా గదికి రండి" అన్నాడతను.

ఆమె అతని గదిలో అడుగు పెడుతుంటే చిన్నగా వర్షం మొదలైంది.

గదిలో దీపం అరక్షణం వెలిగి ఆరిపోయింది.

"కరెంట్ పోయింది" అందామె.

కొవ్వొత్తి వెలిగించాడతను.

ఓ తెల్లని ఛార్ట్ బల్లపై పరిచి "చూడండి" అన్నాడు.

"ఏంటిది" అడిగిందామె.

"స్కూల్ ప్లాన్. స్కూల్ పెట్టాలని నా కోరిక. ప్రత్యూషంలో వందేమాతరం, సాయం సంధ్యలో జనగణమన వినాలని, పువ్వులాంటి పిల్లల నీడలో ప్రశాంతంగా జీవించాలని నా కోరిక" అన్నాడతను.

ఒక ఆదర్శం — ఆశయం వ్యక్తికి ఎంత సౌందర్యాన్నిస్తాయో ఆ క్షణంలో తెలిసిందామెకి.

"నీ కోరిక తీరాలి శశీ" అనుకుందామె.

ఛార్ట్ చూసి ఇద్దరూ కిటికీ దగ్గర నిలబడి సముద్రంపై వర్షాన్ని మౌనంగా చూస్తూ — అప్పుడప్పుడు ఒకరివైపు ఒకరు ఆప్యాయంగా చూసుకుంటున్నారు.

"గోదావరి ఒడ్డు — చిన్ని వరండా — పూజగది — వంట గది — అతిథి గది — భోజనాల గది — పడకగది — ఛ! చిన్న ఇల్లు అంటే ఇన్ని గదులు వస్తున్నాయేంటి! గదుల గురించి తర్వాత ఆలోచించొచ్చు. ఇల్లు దేంతో కట్టాలి — వెదురు — రెల్లు గడ్డితోనా — వర్షానికి ఆగుతుందా? సిమెంట్‌తో కట్టి పైన రెల్లు గడ్డి కప్పితే? ఏ ఇల్లూ అక్కరలేదు. తన నీడే పొదరిల్లు — ఇద్దరి మనుషులకి నెలకి ఎన్ని రూపాయలు కావాలి — ఈ ప్రశ్నకి ఎవ్వరూ సరిగ్గా సమాధానం చెప్పలేదు — కొత్తగా పెళ్ళి అయిన వాళ్ళా — పెళ్ళయి షష్టిపూర్తి చేసుకున్న వాళ్ళా — ఆ ఏదో వస్తుంది రాబడి — ఆ ఏదో పెడుతున్నాం ఖర్చు — రోజు ఏం వండాలి? వంట సరే... ఇద్దరికీ పూలంటే ఇష్టం — జాజులు — మరువం — సంపెంగలు — దవనం — మొగిలి రేకు... అరే కూరల ఖర్చుకి రెట్టింపులా వుండే పూల ఖర్చు... అ...స — అబ్బా" వులిక్కిపడి వంటి వైపు చూసుకుంది అవనిజ.

ఇటికరంగు చీర.

గుమ్మం వైపు చూసింది.

"ఎలా వుంది" అడిగాడు శశి.

"భలే బాగుంది" అందామె సంతోషంగా.

"కట్టుకో బీచ్‌కి వెళదాం"

"ఇప్పుడా" అందామె.

"బీచ్‌కి రాలేకపోతే మేడపై కూర్చుందాం"

"అది కాదు చీర కట్టుకోవడం [illegible]"

"[illegible]"

"[illegible] స్కూల్ ప్రారంభిస్తాం కదా అప్పుడు కట్టుకుంటాను" అందామె.

అతను ఆమె వైపు తదేకంగా చూసి ఆమెకి కొద్ది దగ్గరగా వచ్చి "థాంక్యూ" మెల్లిగా అన్నాడు.

"శశీ" మృదువుగా పిల్చిందామె.

"నాకు భావాలంటే ఆశలనేకం. ఎన్నెన్నో కలలు. వీటని వ్యక్తపర్చి నప్పుడు హేళనకి గురయ్యాను. నాకీ విషయంలో తోడెవ్వరూ లేరనుకున్నాను. కాని [illegible] చాలు. నాకీ మాత్రం తోడు చాలు" వుద్వేగంగా అన్నాడతను.

ఆమె అతడిని దగ్గరకి తీసుకుని నుదుటిపై చిన్నగా ముద్దు పెట్టుకుంది.

"ఏం శశీ అలా వున్నావ్" అడిగింది అవనిజ.

"ఏం లేదు" అన్నాడతను.

"ఒంట్లో బాగాలేదా" కాస్త కంగారుగా అడిగిందామె.

"బాగుంది" అని ఆగి "మావయ్య ఉత్తరం రాసాడు" అన్నాడు.

"ఏమని"

"పల్లవిని పెళ్ళి చేసుకొని, ఆస్తిని, ఇండస్ట్రీని చూసుకుంటూ అతనికి కొడుకులు లేని లోటు తీర్చమంటున్నారు" అన్నాడు.

ఆమె బెంగగా అతని వైపు చూసింది.

"ఏం చెయ్యను అవనీ! ఎలా అతనికి నా ప్రేమని వివరించను. ఏకాకిగానే మిగిలిపోయిన బాల్యంలో నన్ను చేరదీసి ఆప్యాయంగా పెంచిన మావయ్యకి నేనెలా నా కథ చెప్పి నొప్పించను. డబ్బులో పుట్టి, పెరిగిన పల్లవికి స్టేటస్ తప్ప మరేం అక్కరలేదు. ఆమె అభిరుచులు వేరు. నావివేరు. అసలు మావయ్యకి ఇటువంటి ఆలోచన వుందని నాకు తెలియదు. ఎందుకంటే నేను చిన్నప్పటి నుండి చదువుకోసం హాస్టల్‌లోనే వుంటున్నాను" అన్నాడు శశికాంత్.

"పల్లవికి మీరంటే ఇష్టమేనా"

"వాళ్ల నాన్న ఏది చెపితే అదే ఆమె ఇష్టం" అన్నాడు.

అవనిజ ఆలోచిస్తోంది. ఎటు నుండి ఎటు ఆలోచించినా ఆమె మనసు అతడిని వదులుకోడానికి సిద్ధంగా లేదు. అలాగని అతడిని కృతఘ్నుణ్ణి చేయడం ఇష్టం లేకపోయింది.

ప్రేమంటే?

ఒకరి చేతులలో ఒకరు చేతులు వేసుకుని నడవటమేనా? ప్రేమంటే ప్రియతముని కలలకి, ఆశలకి, వూహలకి రూపం ఇవ్వటమే.

అంతే!

అవనిజ అతనిని వదిలి గోదారి తీరానికి పయనమై

(మిగతా 15వ పేజీలో)

సి. వెంకటేష్

ఒకటా... రెండా...నా..లు..గు.. వందలు!

క్రీడల్లో 'మైలురాళ్ళు' అని చెప్పదగ్గవి అనేకం ఉంటాయి అయితే వాటిలో దేన్నీ కూడా నభూతో నభవిష్యతి అనుకోడానికి వీల్లేదు. ఎంత గొప్ప రికార్డయినా కూడా శాశ్వతంకాదు. ఓ మొనగాడు ఆ రికార్డు సాధిస్తే మొనగాళ్ళకు మొనగాడొకడు పుట్టుకొచ్చి ఆ రికార్డు అధిగమించేస్తాడు. అందు కే అంటారు రికార్డులున్నవి బద్దలుకొట్టడానికేనని. అలాగే క్రీడల్లో కొన్నిటిని సరిహద్దులుగా భావిస్తారు. మనిషి శక్తియుక్తులు పరిమితమే కాబట్టి ఆ సరిహద్దుల్ని మాత్రం దాటలేరని నిపుణులు నిర్ధారిస్తారు. కానీ క్రీడారంగంలో రోజురోజుకు పెరిగిపోతున్న పోటీవల్ల ఈ సరిహద్దు సిద్ధాంతాలకు కాలదోషం పట్టింది. అసంభవా అనుకున్నవి సంభవం చేసే అసాధ్యులెందరో మనకిప్పుడు కనిపిస్తున్నారు. పోల్ వాల్ట్‌లో సెర్గీబుబ్కా అనే సోవియట్ వీరుడు ఆరు మీటర్లకన్నా ఎత్తుదూకి అసాధ్యమనుకున్నదాన్ని సాధ్యం చేశాడు. అలాగే హైజంప్‌లో సోటో మేయర్ అనే క్యూబా కుర్రాడు ఫుట్‌బాల్ గోల్ పోస్ట్ ఎత్తుదూకి మరో సరిహద్దు దాటాడు. ఉవ్‌హోన్ వందమీటర్లకన్నా ఎక్కువదూరం జావెలిన్ విసరడంతో ఎక్కడ ప్రేక్షకులకు తగులుతుందోనని జావెలిన్ స్వరూపస్వభావాలు మార్చేయాల్సివచ్చింది. క్రికెట విషయానికొస్తే 63 టెస్టుల్లో 10 వేల పరుగుల సరిహద్దును దాటడం సాధ్య మవుతుందని ఎవరైనా ఊహించారా? కానీ పరుగుల యంత్రం సునీల్ గవాస్కర్ ధాటికి చైనా మహాకుడ్యం లాంటిదనుకున్న ఆ సరిహద్దు కూలిపోయింది. ఇప్పుడు రిచర్డ్ హాడ్లీ 4 వందల టెస్ట్‌వికెట్లు సాధించడం కూడా అలాంటిదే. ఒకప్పుడైతే టెస్టుల్లో 2 వందల వికెట్లు సాధించడమే ఎంతో గొప్పవిషయం. కానీ ఓ 30 ఏళ్ళక్రితం ఫ్రెడ్ ట్రూమన్ అనే ఇంగ్లండ్ ఫాస్ట్‌బౌలర్ 3 వందల వికెట్ల సరిహద్దు దాటడంతో టెస్ట్‌బౌలర్ల అంతిమలక్ష్యం మూడొందల వికెట్లయింది. ట్రూమన్ తరువాత వెస్టిండీస్ స్పిన్ బౌలర్ లాన్స్‌గిబ్స్ కూడా 3 వందల వికెట్ల సరిహద్దు దాటాడు. అంతేకాదు. మొత్తం 309 వికెట్లతో అందరికన్నా ఎక్కువ టెస్ట్ వికెట్లు తీసు కున్న బౌలర్‌గా నిలిచాడు. అయితే 1982లో డెన్నిస్ లిల్లీ (ఆస్ట్రేలియా), ఆ తరువాత బాబ్ విల్లీస్ (ఇంగ్లండ్) కూడా ఈ 3 వందల వికెట్ల క్లబ్‌లో చేరారు. లిల్లీ అంతటితో ఆగక ట్రూమన్, గిబ్స్ లను దాటు కుని 355 వికెట్లతో అగ్ర స్థానాన కూర్చున్నాడు. తరువాత నేటి మేటి ఆల్ రౌండర్లయిన ఇయాన్ బోథమ్, కపిల్ దేవ్, రిచర్డ్ హాడ్లీ, ఇమ్రాన్‌ఖాన్, వెస్టిండీస్ బౌలర్ మార్షల్ ఒకరి వెంట ఒకరుగా 3 వందల వికెట్లక్లబ్‌లో ప్రవేశించారు. అంతేకాదు నువ్వు ముందా? నేను ముందా? అని పోటీపడుతూ వచ్చారు. అయినా కూడా వీరు నలుగురిలో ఏ ఒక్కరైనా 4 వందల వికెట్లు సాధించగలరని మొన్నటిదాకా ఎవరూ అనుకోలేదు. ఎందుకంటే బోథమ్, హాడ్లీ 4 వందల వికెట్లకు సమీపానికి వచ్చినా కూడా వారా సంఖ్యను చేరుకోలేరనే అనిపించింది. గాయాలవల్ల ఇతర కారణాలవల్ల బోథమ్ ప్రతిభ సన్నగిల్లడం, హాడ్లీకి వయసు మీదపడ్డం చూస్తే 4 వందల వికెట్లు ఎండమావిగానే కనిపించింది. అనుకున్నట్లుగానే బోథమ్ ఈ రేసు నుంచి విరమించుకున్నాడు. కానీ హాడ్లీ మాత్రం వయసును ఖాతరుచేయకుండా తన లక్ష్యం సాధించాడు.

క్రికెట్ ప్రపంచంలో మొదటినుంచి బడుగు దేశంగా ఉంటూవచ్చిన న్యూజిలాండ్ ప్రతిష్ఠ ఇటీవలి కాలంలో ఎంతో పెరిగిందంటే అదంతా హాడ్లీ చలవే. 1971–72లో టెస్ట్ క్రికెట్‌లోకి హాడ్లీ అడుగుపెట్టాడు. అప్పటినుంచి న్యూజిలాండ్ సాధించిన విజయాలన్నిటిలోను అతనిదే ప్రధానపాత్ర. ఈ 18 సంవత్సరాల్లో న్యూజిలాండ్ సాధించిన విజయాల్లో 40 శాతం వికెట్లు హాడ్లీ సాధించినవే.

హాడ్లీ క్రికెట్ కుటుంబం నుంచి వచ్చాడు. అతని తండ్రి వాల్టర్ హాడ్లీ టెస్ట్ క్రికెటర్. అన్న డేల్ హాడ్లీ కూడా ఫాస్ట్‌బౌలర్. అతనుకూడా టెస్టులు ఆడాడు. అయితే హాడ్లీ వీరిద్దరినీ మించిపోయాడు అంతేకాదు న్యూజిలాండ్ క్రికెటర్లందరిలోను మిన్న అనిపించుకున్నాడు.

మొదట్లో హాడ్లీ బౌలింగ్‌లో వేగానికే ప్రాముఖ్యత ఉండేది. కానీ ఫాస్ట్‌బౌలింగ్‌లో వేగంకన్నా చాతుర్యమే సత్ఫలితాలనిస్తుందని అతను తరువాత గ్రహించాడు. ఇంగ్లండ్ కౌంటీ క్రికెట్‌లో నాటింగ్‌హామ్ షైర్ తరపున ఆడ్డం అతని బౌలింగ్‌కు మరింత పదునుపెట్టింది. సాధారణంగా ఫాస్ట్‌బౌలర్‌లు 30 ఏళ్ళలోపే బాగా బౌలింగ్ చేస్తారు. కానీ హాడ్లీ మాత్రం 30 సంవత్సరాలు దాటాక మరింత గొప్ప బౌలర్ అయ్యాడు. కేవలం ఎనిమిది అంగల రనప్‌తోనే ప్రపంచంలోని అత్యుత్తమ బ్యాట్స్‌మన్‌ని సైతం భయపెడుతూ హడల్ హడల్ హాడ్లీ అని 'సుల్తాన్ ఆఫ్ స్వింగ్ అండ్ కట్' అని పిలిపించుకున్నాడు.

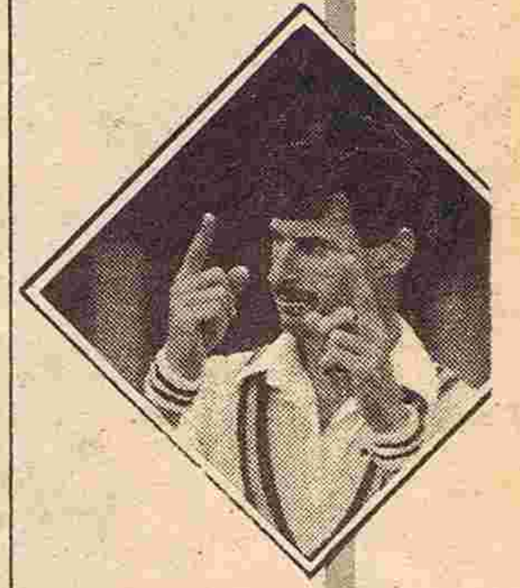

అనవసరంగా శక్తిని వృథా చేయకుండా తక్కువ రనప్‌తో తగుమాత్రం వేగంతో సత్ఫలితాలు సాధించవచ్చునన్నది ప్రపంచంలోని ఫాస్ట్‌బౌలర్లందరికీ హాడ్లీ అందించిన సందేశం. అందుకే అతనికి 38 సంవత్సరాలొచ్చినా ఇప్పటికీ టెస్టుల్లో కొనసాగుతూ 4 వందల వికెట్ల లక్ష్యాన్ని చేరుకోగలిగాడు.

హాడ్లీ చాలా గొప్ప బౌలరే కావచ్చు. కానీ అతని రికార్డు మాత్రం ఎక్కువకాలం నిలవకపోవచ్చు. హాడ్లీ మరొక్క సీజన్‌కు మించి ఆడకపోవచ్చు. 4 వందల వికెట్ల రేసులో ఉన్న ఇమ్రాన్‌ఖాన్ కూడా మరికొన్నేళ్లకైనా నిజంగా రిటైరవ్వకతప్పదు. అయితే 3 వందల వికెట్ల క్లబ్‌లో అందరికంటే చిన్నవాళ్లయిన కపిల్ దేవ్, మాల్కంమార్షల్ మాత్రం హాడ్లీ రికార్డును వెన్నాడి, దానిని అధిగమించడానికి తీవ్రంగా కృషిచేస్తారు. 326 వికెట్లే సాధించిన మార్షల్ చాలా దూరంలో ఉన్నాడుగానీ కపిల్ మాత్రం 4 వందల వికెట్లకు చాలా చేరువలో ఉన్నాడు. అంతేకాదు. కపిల్ అత్యధిక టెస్ట్ వికెట్లు సాధించిన బౌలర్‌గా నిలిచిపోయే అవకాశం కూడా ఉంది.

1971లో క్రెరీపాకర్ పోటీ క్రికెట్ ప్రమాదం వల్ల టెస్ట్‌మ్యాచ్‌ల సంఖ్య గణనీయంగా పెరిగింది. ఈ కారణంగానే సునిల్ గవాస్కర్ 10 వేల పరుగులు పూర్తిచేయగలిగాడు. హాడ్లీ, కపిల్ లాంటివారంతా వికెట్లపంట పండించుకోగలిగారు. కానీ ఈ మాటు వన్‌డే వేలంవెర్రి మొదలై మళ్ళీ టెస్టులకు గడ్డురోజులొచ్చాయి. ఇపుడు ఏ క్రికెట్ సీరీస్ చూసినా 'మూడు టెస్టులు, ఆరువన్డేలు'గా వర్ధిల్లుతోంది. అందుకే టెస్టులు రానురాను తగ్గిపోతున్నాయి కాబట్టి ఏ బౌలర్ కయినా 4 వందల టెస్ట్‌వికెట్లు భవిష్యత్తులో బహుకష్టమవుతాయి. అందుకే 5 వందల టెస్ట్‌వికెట్లు క్రికెట్‌లో ఎవరికీ అందని సరిహద్దుగానే మిగిలిపోవచ్చు. కానీ ఆ సంగతి ఇప్పుడే ఎలా చెప్పగలం?

అవని హరివిల్లు ...

(12వ పేజీ తరువాయి.)

ంది.

అతనికి చెపితే రానివ్వడు. తనెదురుగా వుంటే పల్లవిని పెళ్ళి చేసుకోడు.

"ఎలా వున్నాడో శశి" అనుకుందామె.

"శశి! నీ కలలకి ప్రతిరూపం ఈ ఆవరణ. ఎప్పుడైనా వచ్చి చూస్తావా" అని చాలాసార్లు అనుకుందామె.

ఆమె గదిలోకి వచ్చి పడుకుంది.

ప్రభాతం!

"వందేమాతరం – వందేమాతరం" తెల్లని దుస్తులతో పిల్లలు పచ్చని పచ్చికపై నిలబడి ఆలపిస్తున్నారు. అప్పుడప్పుడే వికసిస్తున్న గులాబీ పువ్వులాంటి పిల్లల్ని గెస్ట్ హౌస్ వరండా నుండి చూస్తున్న అతడు సంతోషంతో పసివాడయ్యాడు.

ఆఫీసు భవనం వైపు త్వరత్వరగా అడుగు లేశాడు. తలుపుని వేళ్ళతో చిన్నగా తట్టి గదిలోకి వచ్చాడు. అవని అటు తిరిగి బీరువాలో నుండి పుస్తకాలు తీస్తోంది.

"మీరు అనుమతి ఇస్తే ఈరోజంతా ఇక్కడుంటాను. స్కూలు – పిల్లలు భలే వున్నారు" అన్నాడతను.

ఆమె శరీరం ఒక్కసారిగా జలదరించింది.

ఆ స్వరం ఆర్తి నిండిన ఆ స్వరం – శశికాంత్ స్వరం. ఆమె చప్పున ఇటు తిరిగింది.

"అవ...ని... ను...విక్కడ" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది.

"కూర్చో శశి"

"ఈ స్కూల్"

"నీదే"

"నాదా"

"నీ కలలు – ఆశలు – కోరికలు – వూహలు కన్పించలేదా" స్నిగ్ధంగా నవ్వుతూ అడిగింది.

"నువ్వెందుకలా వచ్చేశావ్" బాధగా అడిగాడు.

"శశీ! నే కలలుకన్న, నీతో పంచుకోవాలనుకున్న జీవితం ఎలాగా కలిసి పంచుకునే అవకాశం లేకపోయింది. పోనీ నీకైనా నువ్వు కలలుకన్న ప్రశాంత ఆశ్రమ పాఠశాల జీవితం దొరకలేదు. పరిస్థితులకి నువ్వు తలవంచక తప్పదు. అందుకే నే ప్రేమించిన వ్యక్తి కలలని నిజం చెయ్యాలని వచ్చేశాను. కాని నువ్వుల నుక్షణం నాలో కదుల్తూనే వున్నావు. చూడు శశీ. చూడు ఒక్కరోజేంటి? తనివితీరా చూసుకో. నువ్వు చూడాలనుకున్న ప్రతిసారీ వచ్చి చూసుకో. పల్లవి – పిల్లలతో కలిసి అప్పుడప్పుడు రా.

"శశీ! నీకు నచ్చిందా ఈ పాఠశాల" మృదువుగా అడిగిందామె.

చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో ఆమె వైపు చూశాడు.

చీర చెంగుతో అతని కళ్ళు ఒత్తుతూ "ఛ! నువ్వీ ఆవరణ చూడాలి. తడికళ్ళు స్పష్టమైన రూపం ఇవ్వవు. వెళ్ళి చూడు రంగు రంగు పూలని – పువ్వుల్లాంటి పిల్లల్ని"" అందామె

ఇంద్రధనస్సు లాంటి ఈ ఆవరణలో పులకిస్తున్న మనసుతో అడుగు పెట్టాడు శశికాంత్. ఆప్యాయంగా అతడినే చూస్తోంది అవనిజ.